Sygn. akt: KIO 3576/25

WYROK

Warszawa, dnia 10 października 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca:J.S.

Protokolant: Rafał Komoń

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczejw dniu 25 sierpnia 2025 r. przez wykonawcę Częstobud spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Częstochowie przy al. Bohaterów Monte Cassino 40 (42-200 Częstochowa) w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Samodzielny Publiczny Wielospecjalistyczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Stargardzie przy ul. Wojska Polskiego 27 (73-110 Stargard)
przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego wykonawcy A. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Strzelcach Opolskich przy ul. Braci Prankel 1 (47-100 Strzelce Opolskie)

orzeka:

1. Umarza postępowanie odwoławcze w zakresie zarzutu naruszenia art. 18 ust. 3 ustawy dnia z 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych w zw. z art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 roku o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji tj. w zakresie zarzutu nr 3).
2. W pozostałym zakresie oddala odwołanie.
3. Kosztami postępowania obciąża wykonawcę Częstobud spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Częstochowie i:
   3.1 zalicza na poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 10 000 zł 00 gr (dziesięć tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę Częstobud spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Częstochowie tytułem wpisu od odwołania, kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez wykonawcę Częstobud spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Częstochowie tytułem wynagrodzenia pełnomocnika oraz kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez zamawiającego Samodzielny Publiczny Wielospecjalistyczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Stargardzie tytułem wynagrodzenia pełnomocnika;
   3.2 zasądza od wykonawcy Częstobud spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Częstochowie na rzecz zamawiającego Samodzielnego Publicznego Wielospecjalistycznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Stargardzie kwotę 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione przez zamawiającego Samodzielny Publiczny Wielospecjalistyczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Stargardzie tytułem wynagrodzenia pełnomocnika.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:…….

Sygn. akt: KIO 3576/25

U z a s a d n i e n i e

Samodzielny Publiczny Wielospecjalistyczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Stargardzie (zwana dalej: „Zamawiającym") prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie podstawowym pn. „Budowa Zakładu Opiekuńczo-Leczniczego w SPWZOZ w Stargardzie w celu poprawy dostępności do opieki długoterminowej na terenie Powiatu Stargardzkiego" - numer referencyjny: 24/TP/RB/2025 (zwane dalej: „postępowaniem").

Ogłoszenie o zamówieniu zostało zamieszczone w Biuletynie Zamówień Publicznych z dnia 07 lipca 2025 r. pod numerem: 2025/BZP 00312709. Szacunkowa wartość zamówienia jest niższa od kwot wskazanych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 oraz z 2025 r. poz. 620) (zwanej dalej: „Pzp" lub „ustawą Pzp").

W dniu 25 sierpnia 2025 r. wykonawca Częstobud spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Częstochowie (zwany dalej: „Odwołującym") wniósł odwołanie wobec niezgodnych z ustawą czynności i zaniechań Zamawiającego podjętych w przedmiotowym postępowaniu. W związku z tym, Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie art. 16

pkt 1 i art. 17 ust. 2 ustawy Pzp poprzez prowadzenie postępowania i wybór najkorzystniejszej oferty w sposób naruszający zasadę uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców w związku z nieprawidłowym wyborem oferty wykonawcy Adamietz Sp. z o.o. z siedzibą w Strzelcach Opolskich (zwanego dalej również: Wykonawca „Adamietz") jako najkorzystniejszej pomimo, że Zamawiający dopuścił się naruszenia:

1) art. 226 ust. 1 pkt. 10 ustawy Pzp, poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Wykonawcy Adamietz, pomimo, że oferta ta zawiera błędy w obliczeniu ceny, zarówno w zakresie wadliwej stawki podatku VAT, jak i braku ujęcia w cenie oferty pełnego zakresu przedmiotu zamówienia,
2) art. 128 ust. 1 w zw. z art. 307 ust. 2 i 4 oraz art. 226 ust. 1 pkt 14 ustawy Pzp - w związku z bezpodstawnym wezwaniem Wykonawcy Adamietz w dniu 14 sierpnia 2025 roku na podstawie art. 128 ust. 1 ustawy Pzp do złożenia dokumentu przedłużenia ważności wadium lub wniesienia nowego wadium, mimo że Wykonawca został wezwany do przedłużenia terminu związania ofertą na podstawie art. 307 ust. 2 ustawy Pzp, a zatem powinien – stosownie do treści art. 307 ust. 4 ustawy Pzp – dokonać przedłużenia terminu związania ofertą wraz z przedłużeniem okresu ważności wadium albo, jeżeli nie jest to możliwe, z wniesieniem nowego wadium na przedłużony okres związania ofertą, jeśli zaś Wykonawca nie przedłużył okresu ważności wadium wraz z przedłużeniem terminu związania ofertą to jego oferta winna podlegać odrzuceniu na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 14 ustawy Pzp, a Zamawiający nie miał prawa do wzywania Wykonawcy w tym zakresie na podstawie art. 128 ust. 1 ustawy Pzp,
3) art. 18 ust. 3 ustawy Pzp w zw. z art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 roku o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji – poprzez zaniechanie odtajnienia i udostępnienia Odwołującemu załącznika nr 1 do oświadczenia Wykonawcy Adamietz składanego na podstawie art. 125 ust. 1 ustawy Pzp, mimo iż utajnienie dokonane przez Wykonawcę jest niezgodne z przepisami prawa, bowiem Wykonawca nie wykazał, iż zastrzeżone informacje wypełniają przesłanki objęcia ich tajemnicą przedsiębiorstwa.

W oparciu o podniesione zarzuty Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania w całości i:

1) nakazanie Zamawiającemu unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oraz dokonanie ponownego badania i oceny ofert i w ramach tej czynności:
   a) odrzucenie oferty Wykonawcy Adamietz,
   b) odtajnienie treści dokumentu załącznika nr 1 do oświadczenia Wykonawcy Adamietz, składanego na podstawie art. 125 ust. 1 ustawy Pzp i ujawnienie tego dokumentu Odwołującemu,
2) zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego od Zamawiającego na rzecz Odwołującego.

Odwołujący wskazał, że jest wykonawcą, który złożył ofertę w przedmiotowym postępowaniu i znajduje się na drugim miejscu w rankingu złożonych ofert. Naruszenie przez Zamawiającego ww. przepisów ustawy Pzp skutecznie uniemożliwia mu pozyskanie przedmiotowego zamówienia narażając Odwołującego na wymierną szkodę polegającą na utracie spodziewanego zysku z tytułu realizacji umowy. Tym samym Odwołujący posiada interes w uzyskaniu zamówienia w rozumieniu art. 505 ust. 1 ustawy Pzp oraz może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy Pzp.

Uzasadniając zarzuty Odwołujący przedstawił stanowisko faktyczne i prawne w odniesieniu do sformułowanych zarzutów.

W dniu 29 sierpnia 2025 r. w ramach przedmiotowego postępowania zgłosił przystąpienie po stronie Zamawiającego wykonawca Adamietz spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Strzelcach Opolskich (zwany dalej: „Przystępującym").

W dniu 02 października 2025 r. Przystępujący złożył pismo procesowe, w którym wniósł o oddalenie odwołania w zakresie zarzutu nr 1) i nr 2). Natomiast w zakresie zarzutu nr 3) Przystępujący wniósł o umorzenie postępowania odwoławczego na podstawie art. 568 pkt 2 Pzp z uwagi na brak substratu zaskarżenia. Przystępujący wskazał, że zweryfikował ponownie zakres dokonanego zastrzeżenia poufności informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa i zdecydował się samodzielnie odtajnić w całości Załącznik nr 1, który przekazał wraz z pismem procesowym. Dlatego też Przystępujący podniósł, że w związku z odtajnieniem Załącznika nr 1 zarzut nr 3) stał się bezprzedmiotowy, z uwagi na brak substratu zaskarżenia, w związku z czym Przystępujący wniósł o umorzenie postępowania odwoławczego w zakresie Zarzutu nr 3) na podstawie art. 568 pkt 2 Pzp

W tym samym dniu tj. 02 października 2025 r. Zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie, gdzie również wniósł o oddalenie odwołania w odniesieniu do zarzutu nr 1) i nr 2). zaś w zakresie zarzutu nr 3) Zamawiający także wniósł o umorzenie postępowania odwoławczego

Krajowa Izba Odwoławcza po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem stron i uczestnika postępowania odwoławczego, uwzględniając dokumentację postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia i stanowiska stron i uczestnika postępowania odwoławczego wyrażone w odwołaniu, odpowiedzi na odwołanie oraz w pismach procesowym, a także wyrażone ustnie na rozprawie

i odnotowane w protokole, ustaliła i zważyła, co następuje:

Izba stwierdziła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek ustawowych skutkujących odrzuceniem odwołania, wynikających z art. 528 ustawy Pzp i skierowała odwołanie na rozprawę.

Przystępując do rozpoznania odwołania, Izba stwierdziła spełnienie przesłanek art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, tj. istnienie po stronie Odwołującego interesu w uzyskaniu zamówienia oraz możliwości poniesienia przez niego szkody w wyniku naruszenia przez Zamawiającego wskazanych w odwołaniu przepisów ustawy Pzp.

Strony nie zgłosiły zastrzeżeń co do skuteczności przystąpienia wykonawcy Adamietz spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Strzelcach Opolskich, jak również strony nie zgłosiły opozycji. W związku z tym, Izba postanowiła dopuścić do udziału w postępowaniu odwoławczym ww. wykonawcę, który stał się uczestnikiem postępowania odwoławczego.

Izba postanowiła dopuścić dowody z dokumentacji postępowania przekazanej przez Zamawiającego, z odwołania wraz z załącznikami, z odpowiedzi na odwołanie, z pisma procesowego złożonego przez Przystępującego wraz z załącznikami, a także dowody złożone przez Odwołującego na rozprawie.

Izba ustaliła co następuje:

Zamawiającym prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na budowa Zakładu Opiekuńczo-Leczniczego w SPWZOZ w Stargardzie w celu poprawy dostępności do opieki długoterminowej na terenie Powiatu Stargardzkiego.

Opisany w treści odwołania oraz w odpowiedzi na odwołanie i piśmie procesowym Przystępującego stan faktyczny sprawy odpowiada rzeczywistości, wobec czego Izba uznała za zbędne jego powtarzanie.

Izba oceniła, że materiał dowodowy jest wiarygodny i wszechstronny oraz umożliwiający wydanie rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie.

Izba zważyła, co następuje:

Krajowa Izba Odwoławcza, działając na podstawieart. 568 pkt 2 ustawy Pzp postanowiła umorzyć postępowanie odwoławcze w zakresie zarzutu nr 3) wskazanego w *petitum* odwołania w związku z tym, że Przystępujący zdecydował się odtajnić w całości wskazany jako załącznik nr 1 – Tajemnica Przedsiębiorstwa Wykonawcy Adamietz do Oświadczenia.

Stosownie do art. 568 pkt 2 ustawy Pzp, Izba umarza postępowanie odwoławcze, w formie postanowienia, w przypadku: 2) stwierdzenia, że dalsze postępowanie stało się z innej przyczyny zbędne lub niedopuszczalne. W związku z dokonaną przez Przystępującego czynnością odtajnienia w całości załącznika nr 1 Izba uznała, że postępowanie odwoławcze w zakresie zarzutu nr 3) wskazanego w odwołaniu, stało się zbędne, gdyż przedmiot zaskarżenia, jego substrat ustał, ponieważ Przystępujący po wniesieniu odwołania zdecydował się sam odtajnić wskazany przez Odwołującego załącznik. Zdaniem Izby, w takim stanie sprawy, brak jest czynności Zamawiającego podlegającej zaskarżeniu, dlatego też Izba doszła do przekonania, iż w tym stanie faktycznym zachodzi podstawa do umorzenia postępowania odwoławczego na podstawie art. 568 pkt 2 ustawy Pzp w zakresie zarzutu nr 3) wskazanego w odwołaniu

Biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, poczynione ustalenia faktyczne oraz orzekając w granicach zarzutów zawartych w odwołaniu, Izba stwierdziła, że w pozostałym zakresie odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W odniesieniu się do zarzutu nr 1) dotyczącego naruszenia art. 226 ust. 1 pkt. 10 ustawy Pzp, Odwołujący w pierwszej kolejności wskazywał, że oferta Przystępującego powinna być odrzucona w związku z tym, że zawiera błędy w obliczeniu ceny w zakresie wadliwej stawki podatku VAT.

Odwołujący argumentował, że zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa dla wykonania robót budowlanych w obrębie budynku Zakładu Opiekuńczo Leczniczego (zwanego dalej: „ZOL") prawidłową stawką podatku VAT jest stawka w wysokości 8%, na podstawie art. 41 ust. 12 i ust. 12a w zw. z art. 41 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2025 poz.775). Jak dalej wskazywał Odwołujący na gruncie art. 41 ust. 12a ww. wskazanej ustawy, budynki instytucji ochrony zdrowia świadczące usługi zakwaterowania z opieką lekarską i pielęgniarską dla ludzi starszych i niepełnosprawnych PKO BP ex 12 64 są objęte społecznym programem mieszkaniowym i korzystają z preferencyjnej 8% stawki podatku VAT. Stawka podatku VAT w wysokości 23% dotyczy robót budowlanych realizowanych poza bryłą budynku. W związku z tym, zdaniem Odwołującego, zastosowanie przez Przystępującego stawki podatku VAT w wysokości 23% w zakresie wykonania robót ujętych w kosztorysie dotyczącym robót budowlanych odnoszących się do budynku oraz branży sanitarnej dla robót wewnętrznych wskazuje na istnienie błędu w obliczeniu ceny.

W ramach rozważań ogólnych zauważenia wymaga, że podczas badania ofert Zamawiający poddaje weryfikacji zastosowaną przez wykonawcę stawkę podatku VAT. Co ważne Zamawiający w tej sytuacji nie nabywa uprawnień właściwych dla organów kontroli skarbowej. Ocena prawidłowości zastosowanej przez wykonawcę stawki podatkowej podczas procesu badania ofert ogranicza się wyłącznie do czynności wyboru najkorzystniejszej oferty w postępowaniu o

udzielenie zamówienia publicznego i nie przesądza dalej idących konsekwencji prawnych, które wiążą się z określeniem stawki VAT. Tak więc ustalenia Zamawiającego nie mają rozstrzygającego znaczenia w sferze zobowiązań podatkowych tych wykonawców wobec Skarbu Państwa, już po zawarciu i wykonaniu umowy z Zamawiającym. Podobnie Izba, na potrzeby rozstrzygnięcia odwołania wniesionego w związku z czynnością zamawiającego związaną z dokonaniem badania oferty wykonawcy pod kątem prawidłowości zastosowania stawki podatku VAT lub zwolnienia od podatku, nie nabywa kompetencji lub uprawnień właściwych dla organu kontroli skarbowej, ale ocenia kwestionowaną w odwołaniu czynność Zamawiającego pod kątem jej zgodności z przepisami Pzp (tak: wyrok KIO z dnia 20 stycznia 2023 r. o sygn. akt: KIO 1/23). Dodać należy, że wykonawca jako wystawca faktur i płatnik podatku VAT jest podmiotem zobligowanym z mocy ustawy o podatku od towarów i usług do kwalifikacji świadczenia ze względu na podatek VAT, a także samodzielnego ustalenia właściwej stawki podatku VAT dla danego świadczenia. Co istotne wykonawca ponosi pełną odpowiedzialność za zastosowanie właściwej stawki podatku VAT.

W stanie faktycznym rozstrzyganej sprawy podkreślenia wymaga, że Zamawiający nie określił jaka stawka podatku VAT jest obowiązująca dla prac będących przedmiotem zamówienia. W SWZ Zamawiający w rozdziale 15 pkt 5 wskazał, że za prawidłowe zastosowanie stawki podatku VAT w postępowaniu odpowiedzialność ponosi wykonawca. Poza sporem jest, że przedmiotem zamówienia są roboty budowalne w zakresie budowy budynku ZOL, ale również inwestycja obejmuje, co zostało m.in wskazane Opisie technicznym do projektu techniczno-wykonawczego (wchodzącym w zakres Załącznika nr 7 do SWZ), wykonanie robót budowlanych wykraczających poza bryłę budynku, a także szereg prac związanych z przyłączeniem nowo powstałego budynku ZOL do już istniejącego obiektu.

Analiza materiału dowodowego doprowadziła Izbę do wniosku, że w przedmiotowej sprawie Zamawiający nie miał podstaw, aby stwierdzić że oferta Przystępującego zawiera błąd w obliczeniu ceny i jako taka powinna zostać odrzucana. Nie można tracić z pola widzenia, że
przepis art. 226 ust. 1 pkt. 10 ustawy Pzp, jest przepisem o charakterze sankcyjnym, a zastosowanie jego przez Zamawiającego niesie dotkliwe konsekwencje dla wykonawcy. Dlatego Zamawiający odrzucając ofertę musi mieć pewność co do, że oferta zawiera błąd w obliczeniu ceny, a decyzja jego nie może się opierać jedynie na przypuszczeniu. Zamawiający nie jest uprawniony do dokonania odrzucenia oferty na podstawie jedynie przekonania o konieczności zastosowania w zamówieniu określonej stawki VAT. Jeżeli wysokość stosowanej stawki w danej sprawie nie jest jednoznaczna, co więcej możliwe są różne jej interpretacje, a Zamawiający nie dysponuje interpretacją indywidualną, to nie ma podstaw do kwestionowania wskazanej w ofercie stawki podatku VAT. Zarówno Izba jak i sąd nie są podmiotami właściwymi do ustalenia wysokości należnego podatku (tak wyrok z dnia 18 maja 2023 r o Sygn. akt: KIO 1233/23). A tym bardziej, że jak wskazał na rozprawie Zamawiający, w posiadanych przez niego kosztorysach inwestorskich dla spornego zakresu prac, została wskazana stawka VAT 23%.

W takiej sytuacji wydaje się, że jednoznacznym potwierdzeniem zastosowania prawidłowej stawki podatku VAT mogłaby być m.in. Wiążąca Informacja Stawkowa (WIS). Tak wydanadecyzja WIS wiąże nie tylko organy podatkowe wobec podmiotów, które ją otrzymały, ale i podmiot który taką decyzję WIS otrzyma. Wykonawca czy też Zamawiający, który również może zwrócić się do organu podatkowego o wydanie takiej decyzja WIS, mając taką decyzje posiada również potwierdzenie zasadności stosowania w ściśle określonym stanie faktycznym prawidłowej stawki VAT. Odwołujący na poparcie swojej argumentacji w odwołaniu przywołał interpretacje podatkowe, jednakże żadna z nich nie była decyzją WIS. Dlatego też przedstawiona przez Odwołującego jako dowód na rozprawie, również WIS z dnia 12 kwietnia 2022 r. nr 0111-KDSB2-2.440.12.2022.5.ASZ, nie mogła zostać uznana przez Izbę jako potwierdzająca jednoznacznie argumentację Odwołującego. Decyzja WIS, co już wyżej zostało wskazane, zostaje wydane w oparciu o ściśle określany stan faktyczny danej sprawy, podmiot na rzecz którego zostaje wydana może ją stosować wyłącznie do usług tożsamych pod każdym względem z usługa będącą przedmiotem decyzji, a także tak wydana WIS wiąże ograny podatkowe wobec podmiotu, dla którego została wydana w odniesieniu do usługi będącej jej przedmiotem. Odwołujący argumentował, że przywołane interpretacje odnoszą się rodzajowo do takiego obiektu jego funkcji i zakresu robót, jak ten będący przedmiotem rozstrzyganego postepowania. Jednakże nie przedstawił żadnego, dowodu który mogły przekonać Izbę do racji jego stanowiska.

Reasumując, Odwołujący nie zdołał wykazać, że w tym konkretnym postępowaniu należało zastosować takie stawki VAT jak wskazywał to Odwołujący. Twierdzenie, że w konsekwencji zastosowanie przez Przystępującego stawki VAT niezgodnej z obowiązującymi przepisami jest niedopuszczalne i stanowi błąd w obliczeniu ceny, należało uznać za gołosłowne i nie mające odzwierciedlania w zebranym materiale dowodowym.

Izba doszła do przekonania iż Odwołujący na kanwie rozpatrywanej sprawy również nie zdołał wykazać, że zaszły przesłanki do odrzucenia oferty Przystępującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 10) Pzp z uwagi na brak ujęcia w cenie oferty pełnego zakresu przedmiotu zamówienia. Dostrzec należy, że Zamawiający w dokumentacji przetargowej określił wynagrodzenie jako ryczałtowe. Wskazał również w rozdziale XV w pkt 5 SWZ, żełączna cena brutto musi uwzględniać wszystkie koszty związane z realizacją przedmiotu zamówienia zgodnie z opisem przedmiotu zamówienia oraz istotnym

postanowieniami umowy określonymi w SWZ. W pkt 6 zaś przywołanego rozdziału Zamawiający wskazał, że cena podana w Formularzu ofertowym jest ceną ostateczną, niepodlegającą negocjacji i wyczerpującą wszelkie należności wykonawcy wobec Zamawiającego związane z realizacją przedmiotu zamówienia.

Faktem jest, że Zamawiający żądał złożenia kosztorysów ofertowych wraz z formularzem ofertowym, a kosztorys ofertowy miał być zaś sporządzony na podstawie przedmiaru robót. Zamawiający w toku prowadzonego postępowania na zadane pytanie jednego z wykonawców dotyczące prośby o zgodę na modyfikację przedmiarów poprzez np. dopisanie brakujących pozycji czy poprawę ilości ze względu na niezgodności z dokumentacją projektową, udzielił odpowiedzi, że sporządzenie kosztorysów ofertowych ma nastąpić na podstawie udostępnionych przedmiarów i Zamawiający nie wyraża zgody na modyfikowanie przedmiarów. Udostępniony przedmiar robót nie jest jedyną podstawą wyceny, pełni funkcję pomocniczą, nie decyduje o zakresie prac, a ma jedynie ułatwić wykonawcy przygotowanie ofert. Dlatego też Izba mając na uwadze powyższe doszła do przekonania, że brak ujęcia w kosztorysie ofertowym pozycji, na które wskazywał Odwołujący, a pozycje te wynikały z przedmiaru robót, przy wyraźnym wskazaniu przez Zamawiającego na pomocniczy charakter przedmiarów, który bezsprzecznie nie jest jedyną podstawą wyceny i nie decyduje o ostatecznym zakresie prac, nie może być podstawą twierdzenia, że Przystępujący nie ujął w cenie swojej ofert, przy założeniu wynagrodzenia ryczałtowego, pełnego zakresu przedmiotu zamówienia. W kwestii i tego zarzutu stanowisko Odwołującego należało uznać za gołosłowne i nie mające odzwierciedlania w zebranym materiale dowodowym.

Reasumując uwzględniając powyższe Izba uznał, iż zarzut nr 1) należało oddalić w całości jako niezasadny.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 128 ust. 1 w zw. z art. 307 ust. 2 i 4 oraz art. 226 ust. 1 pkt 14 ustawy Pzp, Odwołujący argumentował, że Zamawiający pismem z dnia 14 sierpnia 2025 r. - znak pisma SPWZOZ/ZPZ-2.III 382/24.12/2025/A.W. skierował do Przystępującegowezwanie do złożenia gwarancji wadialnej na przedłużony termin związania ofertą działając w oparciu o przepis art. 128 ust. 1 ustawy Pzp. Odwołujący podniósł, że Zamawiający nie miał prawa zastosować tego przepisu do wezwania Wykonawcy do złożenia nowego wadium na przedłużony okres związania ofertą, ani do jego uzupełnienia w taki sposób, aby było ono zgodne z przedłużonym terminem związania oferty, a Zamawiający skierował do Przystępującego podobnie jak do innych wykonawców, wezwanie na podstawie art. 307 ust. 2 ustawy Pzp.

Zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 14 ustawy Pzp Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli wykonawca nie wniósł wadium, lub wniósł w sposób nieprawidłowy lub nie utrzymywał wadium nieprzerwanie do upływu terminu związania ofertą lub złożył wniosek o zwrot wadium w przypadku, o którym mowa w art. 98 ust. 2 pkt 3. Podkreślić należy co wielokrotnie w swym orzecznictwie wskazywała Krajowa Izba Odwoławcza, że przepisy art. 226 ust. 1 pkt 14 ustawy Pzp należy interpretować w sposób ścisły i nie podlegający rozszerzeniu przez Zamawiającego na okoliczności, których nie przewidział ustawodawca. Co ściśle wiąże się z tym, że przesłanki odrzucenia oferty określone w art. 226 ust. 1 pkt 14 ustawy Pzp, to także przepisy o charakterze sankcyjnym, o najdalej idących negatywnych skutkach dla wykonawcy. Prowadzą bowiem do obligatoryjnego odrzucenia oferty przez Zamawiającego, tym samym pozbawiając wykonawcę możliwości ubiegania się o zamówienie publiczne. Jedynie zaistnienie okoliczności wyraźnie w nich wskazanych może doprowadzić do odrzucenia oferty (tak: wyrok KIO dnia 12 marca 2024 r. sygn. akt: KIO 616/24).

Dlatego też Zamawiający kierując wezwanie do Przystępującegow oparciu o przepis art. 128 ust. 1 ustawy Pzp, działał nieprawidłowo, jednak nie mogło to prowadzić do odrzucenia oferty Przystępującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 14 ustawy Pzp. Przystępującyw pierwotnym terminie związania ofertą i w okresie ważności pierwotnie złożonego wadium, przedłożył aneks nr 1 z dnia 19 sierpnia 2025 r. do Gwarancji ubezpieczeniowej zapłaty wadium Nr 727500157960., którym przedłużono termin ważności wadium. Tym samym Izba przychyliła się do argumentacji Przystępującego wskazującej, na to że z powyższego wynika, iż oferta Przystępującego pozostawała zabezpieczona wadium przez cały okres związania ofert, w tym również przez przedłużony okres związania ofertą, a w takim stanie faktycznym nie można stwierdzić, że zmaterializowały się przesłanki odrzucenia oferty, o których mowa w art. 226 ust. 1 pkt 14 Pzp pomimo, że Zamawiający niezasadnie wystosował drugie pismo do Przystępującego w dniu 14 sierpnia 2025 r.

Reasumując Izba uznała, że odwołanie podlegało oddaleniu.

Orzekając o kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 574 oraz art. 575 ustawy Pzp, a także w oparciu o przepisy § 5 pkt 1 w zw. z § 5 pkt 2 lit. b) w zw. z § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 roku w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020r., poz. 2437 ze zmianami), orzekając w tym zakresie o obciążeniu kosztami postępowania odwoławczego stronę przegrywającą, czyli Odwołującego.

Mając powyższe na uwadze, Izba orzekła jak w sentencji.

Przewodnicząca: ……..……